

[RACYJOCYNACYJA *sb f*

Pierwsze i drugie a jasne, końcowe pochylone; teksty nie oznaczają ó.

sg N racyjocynacyjã. ◊ G racyjocynacyj(e)j. ◊ D racyjocynacji.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Rozumny wywód, rozumowanie [ratiocinatio – zamknięcie z pewnego rozważenia, rozrachowanie Calep; dowód, dowodzenie, dowodem nacieranie; rozważanie, rozbieranie, roztrząsanie, uważanie – ratiocinatio Cn]: iednák nie będę ráciámi nárabiał przeciw tym/ którzy się zdádzą/ że rozumowi nie łatwie chcą poştąpić. Ale ráciocinácij pokoy dawfzy/ záprowadzę ich do teraznieyfzey rzeczy/ y iákoby palcem źrzodło pokażę. BusLic 48.

racyjocynacyja czyja: Ieślibyfmy mowię tym fpořobem rácyocynácyey X. Wuykowey tę część wykłádáli/ przez ten wykład lámá rácyocynácyá by namniey się nic wátli. Refut 10.

JR